

Tìm biết quê hương, mang theo hình ảnh buổi gặp mặt với những tà áo dài K84-87 tung bay trên sân trường ngập tràn hoa phượng, ngập tràn tình khôi ngô chi chít áo đong phớt K84-87 trong, sau buổi gặp mặt và trên khắp nẻo đường quê hương, những ánh mắt rưng rưng, những nụ cười hạnh phúc của thầy cô và bạn bè đã làm tôi không khi nào quên xúc động...

10 năm và tâm huyết đã có được ngày gặp mặt được gặp suốt bao nhiêu năm tháng qua. Chúng ta đã tìm thấy nhau từ ngày đầu (với Nguyễn Văn Hòa, Đức Đức, Nguyễn Thanh, Trần Yên, Đức Quốc, Hữu Hòa, Phan Văn Hà, Diễm Ánh, Văn Thành, Thu Thanh, Trần Minh, Văn Phan, Huỳnh Long, Kim Anh, Phan Đông, Trần Hùng, Văn Đông, Văn Sinh, Xuân Trúc, Nho Tuấn, Nguyễn Nhân, Nguyễn Đà, Nhân-Lê, Lê Hùng, Huỳnh Hoa, Lê Văn Tâm, Minh Trúc, Lê Hoa, Phan Văn Minh, Công Vân, Hoàng Vũ, Phạm Đông, Hoàng Nhân, ...) đã khi nào những ký ức, những kỉ niệm không bao giờ quên của lứa tuổi học trò. Có thể có những hoài nghi ban đầu hay những thắc mắc về đâu đó trong chúng ta... nhưng tất cả trong sâu thẳm mỗi trái tim đã hòa chung nhịp đập muôn ngàn trái tim trong xa, để gặp gỡ bạn bè, gặp lại thầy cô sau bao nhiêu năm xa cách.

Có thể nói ba mươi năm không sớm hơn mà cũng không trễ hơn, nó như một qui luật tất yếu của dòng thời gian để chúng ta có được sự quy tụ tâm, sự đồng lòng thốt ra, để có cuộc hội ngộ thiêng liêng của tình đồng nghiệp, tình thầy trò hôm nay.

Cảm ơn thầy cô - những người chèo đò lái đò, đã đưa chúng em đến với bến bờ cùng với biết bao thế hệ học trò - Hôm nay những khách sang sông 30 năm trước đã về gặp lại những người chèo đò lái đò trên bến quê xưa, để rồi những ánh mắt rưng rưng, những nụ cười rưng rưng... *Ta nhớ rằng ba mươi năm nay mỗi hôm qua, ba mươi năm - một thời như mãi!*

Cảm ơn tất cả những bạn bè chúng ta. Các bạn đã bỏ thời gian và công sức để cùng nhau tiếp xúc trong hơn 2 tháng qua. Biết bao ngày chờ đợi các bạn gặp nhau để tiếp tục đồng tác, tiếp tục câu chuyện, vui vẻ và buồn, khó khăn, đau nhức làm những ngày đầu... Những bàn tay thô, những đôi chân thô do tuổi tác đè nặng những ngày trở nên linh hoạt, uyển chuyển trong tiếp xúc đồng tác. Các bạn đã thể hiện sự chuyên nghiệp về cách làm việc, đã làm việc nhanh chóng ngay ý tưởng mới của nhà biên đạo và trở nên thành thạo. Chỉ có niềm tin, ý chí, tâm huyết và khả năng mới có thể có được những cung bậc cảm xúc, những rung động, tất cả đã cảm nhận được bất ngờ và biểu diễn gần gũi những diễn viên chuyên nghiệp thật sự. Cảm ơn bạn Diễm Ánh, một trong ban văn nghệ có tâm,

có tài. Với cảm xúc chân thành, bạn đã cho chúng ta thấy những cảm xúc thật nhất của mình tuy vất vả, đã nói thay tất cả K84-87 những tình cảm, những niềm tin, những đóng góp của chúng ta đã trải qua và tất cả mong ngày trở về...

Ngay khi ta có thể có nhiều điều kiện để thể hiện những công trình lớn, đứng trên những sân khấu thi đấu thể thao, thể thao hoàn hảo và chuyên nghiệp. Nhưng chúng ta có thể tận hưởng sân khấu của chúng ta chính là tận hưởng lòng của các bạn, tận hưởng cảm nhận của thầy cô, bạn bè và những gì diễn ra trong buổi lễ hôm nay đã đến cùng bạn tất cả những xúc động trào dâng hôm nay trái tim tất cả chúng ta vẫn còn rung động và thán thốt.

Trong những phút giây thăng hoa của buổi lễ, chúng ta không quên những thầy cô, bạn bè đã ra đi với niềm vĩnh hằng. Phút mừng niềm trong khúc nhạc Hồn tấc sĩ trẻ m bu n đã làm nhiều thầy cô, bạn bè rơi lệ rơi lệ cảm động.

Chúng ta đã gặp được con của các bạn ra đi, những cái bắt tay, những món quà như chia sẻ động viên, chúc mừng làm ấm lòng người ra đi, sự động viên cho người đi xa...
sống, hạnh phúc đáng quý niềm tin của người đi xa...

Xin cảm ơn thầy hiu trưởng Huân Ngoc Minh, thầy Nguyễn Trọng Sĩ, thầy Đoàn Ngọc Hân Thu. Những lời phát biểu chân tình của các thầy đã làm chúng em xúc động. Cảm ơn thầy Phạm Sĩ đã đánh hơi thấy tất cả mọi người làm chúng em sống lại kỷ niệm tất cả các sách vở trong . Và thầy Đoàn Ngọc Ân muốn nói những điều gì đó với chúng ta. Chúng em xin lỗi thầy vì đã có những sự sót nên thầy chưa nói được. Nhưng chúng em tất cả thầy đều hiểu thầy, đó là những cảm xúc của tình thầy trò sau ba mươi năm xa cách mà không ngôn từ có thể diễn tả hết được.

Chúng em rất xúc động khi các thầy các cô từ Hà Nội, TPHCM, Huế, Đà Nẵng, Tam Kỳ, Điện Bàn, Thăng Bình, Hải An sau bao nhiêu năm xa cách... đã về đây tập đông đủ. Thầy cô không quên và tuấn tác, đã nán lại trên sân khấu gần 50 phút để cùng chúng em có được những hình ảnh, những thước phim sống động giá cho mai sau. Cảm ơn tất cả những tình thầy cô đã dành cho chúng em ngày hôm nay!

Cảm ơn các bạn Ngọc Nhân, Kim Hoàng, bạn Hiên tất cả những những trải nghiệm xa xôi cũng đã gặp trở về ngày hôm nay, các bạn đã tiếp sức cùng chúng ta trong suốt bao ngày qua. Chính

các bạn cũng là niềm cảm vũ và đồng viên để chúng ta có thêm niềm tin. Cho dù có đi nơi đâu, cho dù có làm bất cứ việc gì, cho dù địa điểm nơi gặp gỡ có khác nhau, nhưng gặp nhau thì chúng ta vẫn là những người bạn học như những ngày nào. Để nhớ những đã trao cho chúng ta cùng chung trải nghiệm, chung lập trong suốt 3 năm học. Chính để nhớ những đã thôi thúc chúng ta tìm nhau, để có ngày hôm nay.

Cảm ơn tất cả các bạn chúng ta! Bạn thân, bạn văn nghệ, bạn nội dung, bạn học cũ, bạn tài chính đã làm tất cả những gì có thể để buổi lễ diễn ra thật trang trọng, thật đông đủ thầy cô, bạn bè, thật trẻ trung và tươi đẹp ý nghĩa. Chắc có sự đồng cảm, sự nhiệt tình và tâm huyết, sự đồng lòng hỗ trợ tất cả thầy cô các bạn trong ban tổ chức và từng thành viên K84-87 thì mới có được buổi lễ thật sự ý nghĩa như vậy.

Xin cảm ơn thầy Hiếu trưởng Duyệt Hưu Thu, các thầy cô trong ban giám hiệu, cùng tất cả các thầy cô, cán bộ nhân viên và các em học sinh trường Sào Nam đã quan tâm và tạo điều kiện thuận lợi để chúng ta tổ chức một buổi lễ thật trẻ trung và vui.

Cảm ơn bạn Võ Nhật Diễm K85-88, bạn đã cảm nhận được những ý tưởng của chúng ta, đã kiên trì theo suốt cùng chúng ta hơn 2 tháng để thiết kế logo, thiết kế, phù hiệu, hình ảnh sân khấu. Để rồi chúng ta có được những hình ảnh đẹp mắt sân khấu sang trọng trong màu sắc nhẹ nhàng, mang tính nghệ thuật, những tấm thảm mang màu sắc riêng của K84-87, những phù hiệu khi đeo trong buổi họp mặt ai cũng cảm thấy tự hào...

Trong quá trình tổ chức sự không tránh khỏi những thiếu sót, làm phiền lòng những người và một số bạn bè. Nhưng tất cả để làm nên một ngày họp mặt thành công, mong tất cả mọi người và bạn bè hiểu và chia sẻ với chúng ta.

Trong và sau buổi lễ những người họp nhau, không biết lần gặp này rồi sẽ có còn những lần gặp nhau như vậy nữa không? Chúng ta đã làm được buổi lễ trẻ trung, đã bước đầu làm được những việc thật sự có ý nghĩa để tri ân thầy cô, để đồng viên những bạn bè thật sự khó khăn, ốm đau bệnh hoạn, để đồng viên lập đàn em, những cháu con của bạn bè chúng ta. Những việc làm đẹp và tất cả đó sẽ là niềm tin để chúng ta tiếp tục đồng hành như thông điệp đã gửi đến trong chương trình: 30 NĂM – BÂY GIỜ VÀ MÃI MÃI.

Xin cảm ơn thầy cô, xin cảm ơn bạn bè K84-87, xin cảm ơn những bạn bè, anh chị thân

hầu cả khóa 84-87. Chính tất cả chúng ta đã làm nên buổi lễ thành công và thật ý nghĩa. Ngày họp mặt 30 năm cả chúng ta mãi mãi trở thành dĩ vãng dù nó đã không phai mờ trong tâm tưởng của mọi chúng ta, nhưng giây phút thăng hoa cảm xúc đã mai đây trở về với cuộc sống hàng ngày, chúng ta có thêm niềm tin, thêm nguồn động lực để vươn lên.

TPHCM. Ngày 4 tháng 7 năm 2017

HỒ NHÀN